

Чланом 9. став 4. Закона о трговини („Службени гласник Републике Српске“, бр. 06/07, 52/11 и 67/13) прописано је да се под трговином на велико у транзиту подразумева куповина робе и њена продаја без задржавања у складишту трговца на велико.

Ставом 5. истог члана прописано је да за обављање трговине на велико у транзиту није обавезно посједовање складишта.

Чланом 49. Закона о трговини прописано је да трговац који обавља трговину на велико не може продавати робу за коју нема исправе о њеној набавци, за коју није сачињена калкулација цијена и која није евидентирана у складу са рачуноводственим прописима.

Чланом 5. став 3. Закона о трговини прописано је да трговац организован као привредно друштво може да отпочне обављање дјелатности, да обавља дјелатности и да мијења услове њеног обављања када се код регистарског суда региструје за обављање трговинске дјелатности у складу са законом који уређује регистрацију пословних субјеката, осим уколико овим законом није другачије прописано.

Истим чланом у ставу 4. прописано је да привредно друштво које обавља промет на велико и мало нафтним дериватима, трговине на велико прерађевинама од дувана, услуге тржнице на велико и шпедитерске услуге може да отпочне обављање наведених дјелатности, да обавља дјелатност и да мијења услове њеног обављања када од Министарства трговине и туризма добије рјешење којим му се одобрава обављање трговинске дјелатности.

Из наведених одредби Закона о трговини може се закључити да за обављање трговине на велико у транзиту није обавезно посједовање складишта. Након уписа у судски регистар, привредно друштво може да отпочне обављање свих трговинских дјелатности уколико се региструје за исто без прибављања додатног одобрења, осим за мањи број трговинских дјелатности наведених у члану 5. став 4. Закона о трговини.

Такође, видљиво је да се роба не може продавати уколико, између осталог, није сачињена калкулација цијена.